

ලොසක ජාතකය

තවද එක් සමයෙක් හි මොහොදුරට ශරත් සූර්යයා වැනි වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වාසනාසේක් ලොසකකිස්ස ස්ථවිර නම් තෙරකෙණකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජතකය වදාළසේක. මේ ලොසකකිස්ස ස්ථවිරයන් වහන්සේ නම් කවරේද යත් කොසොල්ලට එක් තමාගේ කුලය නැසුවා වූ කෙවුල් පුත්‍රයෙක සිවුපසය නොලැබෙන හික්ෂු කෙනෙක උන්වහන්සේ වනාහි උන්තැනින් චූතව කොසොල්ලට එක්කුල දහසක් දෙන වසන්තාවූ කෙවුල්ගමෙක්හි එක් කෙවුල් ස්ත්‍රියකුගේ කුස පිළිසිද ගත්තේය. උන් වහන්සේ පිළිසිදගත් දිනයෙහි ඒ කුල දහසක් ගෙවල්වල ඇත්තෝ දූල් ගත ඇත් ඇතිව ගංගාවේහිද තඩාගයෙහිද මත්සායන් සොයන්නාහු එක් කුඩා මත්සායකුදු නොලද්දාහුය. එතැන් පටන් ඒ කෙවුලෝ පිරිහෙන්නාහුය ඔහු මව්කුස උපන් කල්හිම ඔවුන්ගේ ගම සත්වරක් ගින්නෙන් දාගියේ සත්වරක් රජුහු විසින් දඩ නොගානා ලද්දේය. මෙසේ අනුක්‍රමයෙන් දුක්ඛිත වූ ඔහු මෙසේ සිතුවාහුය. පූර්වයෙහි අපට මෙබඳු වූ පිරිහීමක් නැත්තේය. දැන්වනාහි පිරිහෙමිහ. අපගේ අතරෙහි එක් කාලකන්නියෙක් වියයුතුය. දෙකොට්ඨාසයක් වම්හයි කියා පන්සියය පන්සියය බැගින් එක්වූවාහුය. එයින් යම් කොටසෙක්හි ඔහුගේ මව්පියෝ එක් කොටසක පිරිහෙන්නේය. අනික් කොටස වැඩෙන්නේය. එ කොටසද දොකොටසක් ව බෙදී ඒ කොටසද දොකොටසක්ව බෙදී මෙසේ යම්කාක් ඒ කුලය එක්වූයේද ඒතාක් විහාගකොට ඔහුන්ගේ කාලකන්නි බව දැන තලා නිකුත්කළාහුය. ඉක්බිත්තෙන් ඔහුගේ මැණියෝ දුකින් ජීවත් වනු ලබති. ගර්භය මුහුකළ කල්හි එක්තැනෙක්හි වැදුවාය. ඒ පශ්චිම භවික සත්වයා නසන්නට නොහැකිය කාළය ඇතුලත තිබෙන ප්‍රදීපයක් මෙන් හෘදයෙහි අර්භත් එලයට උපනිශ්‍රය සම්පත් දිලිහෙන්නේය. ඒ ස්ත්‍රිය ඒ කුලදරුවා රක්ෂා කොට පියවර ඔසවා ඔබ්මොබ හැසිරෙන කල්හි ඒ ලදරුවාට එක් කබලක් අතට දී පුත්‍රය මේ ගෙට වදුවයි කිය කියා දිවගියාය. ඒ ලදරු එතැන්පටන් හුදකලාව ඒ ඒ තන්හි හික්ෂා සොයා එක්තැනෙක්හි සයනය කරන්නේය. නොමනගන්නේය, ශරීරය නොසරහන්නේය. පාංසු පිසාවයකු මෙන් දුකින් ජීවත්වන්නේය. එතෙම අනුක්‍රමයෙන් සත්පූර්වදිව එක් ගෙදර කඩයහි බඳුන් අදෝනා ජලය දැමූ තැනහි කපුටුවෙකුමෙන් එකඑකි හුල අවුලමින් අනුභව කරන්නේය. ඉක්බිත්තෙන් ඔහු දම්සෙනවි සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර පිඬු පිණිස හැසිරෙන සේක් දැක මේ සත්වයා කෙරෙහි මෙමිත්‍රී සිත වඩා කොලවරවෙයි වදාළසේක. ඒ ලදරුතෙම ගොස් තෙරුන්වහන්සේට වැද සිටියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඔහුට තෙරුන් වහන්සේ කවර ගමෙක්හිද වසන්නෙහිද තමාගේ මව්පිය දෙදෙන කොයිදැයි විචාළසේක. ස්වාමීන් වහන්ස මම කිසි පිහිටක් නැත්තෙමි මාගේ මව්පිය දෙදෙන මා නිසා ක්ලාන්ත වූහයි කියා මා හැර ගියාහුය. වැලියු වනාහි පැවිදි වන්නෙහිදැයි විචාළ සේක. ස්වාමීන් වහන්සේ මේ වනාහි පැවිදිවන්නෙමි මා වැනි බැගෑපත් හු කවරෙක් පැවිදිවන්නේදැයි කිය. මම පැවිදි කරවන්නෙමි වදාළසේක. යහපත පැවිදිකළමැනවයි කිය. තෙරුන් වහන්සේ ඕනට බාද්‍යාභෝද්‍යාදීය දී ඔහු විහාරයට ගෙනගොස් ස්වත්සාහයෙන්ම නහවා පැවිදි කරවා විසිවයක් පිරුණු කල්හි උපසම්පදා කරවූ සේක. එතෙම මහඵ වයසට පැමිණි කල්හි ලොසකකිස්ස ස්ථවිරයයි කියා ප්‍රසිද්ධ වූයේය. නුවණැත්තේය ස්වල්ප ලාභ ඇත්තේය. උන්වහන්සේ විසින් වනාහි අසදස දානයෙහිදු කුකුළුපුරා ආහාර නොලත්විරූසේක. ජීවිතය යැපෙන පමණක්ම ලබන සේක. උන් වහන්සේගේ පාත්‍රයෙහි වනාහි එක් වරක්ම කැඳ කෙනෙස්සක් පිළිගැන්වූ කල්හි පාත්‍රය මුවට දක්වා පිරුණාක් මෙන් පෙනෙන්නේය. ඉක්බිත්තෙන් මනුෂ්‍යයෝ මුත්වහන්සේගේ පාත්‍රය පිරුණේයයි සිතා යටිදිසාවෙහි පාත්‍රවලට කැඳ පිළිගන්වති ඔහුගේ පාත්‍රයට කැඳ පිළිගන්වන කල්හි මනුෂ්‍යයන්ගේ භාජනවල කැඳ අන්ත්‍රස්ථාන වෙයි කියාද කියත්, බාද්‍ය භෝජ්‍යාදීයයෙහිදු මෙම ක්‍රමයයි, ඒ ලෝසකකිස්ස ස්ථවිරයන් වහන්සේ එයින් මැනහාගයෙහි විදර්ශනා වඩා අග්‍රවූ අර්භත්එලයෙහි පිහිටිසේක්ද ස්වල්ප ලාභිමුක වූසේක. ඉක්බිත්තෙන් අනුක්‍රමයෙන් ආයුසංස්කාරය පිරිහිණු කල්හි උන් වහන්සේගේ පිරි නිවන් පානා දිනය පැමිණියේය. දම්සෙනවි සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේ ආචර්ජනා කොට වදාරණසේක් උන්වහන්සේ පිරිනිවන් පානා බැව් දැන මේ ලොසකකිස්ස ස්ථවිරයන් වහන්සේ අද පිරිනිවන් පානාසේක. අද මා විසින් මොහටයපෙන පමණක් ආහාර දෙන්නට වටනේයයි සිතා ඔහු කැඳවාගෙන සැවැත් නුවරට පිඬුපිණිස වත්සේක. සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේ ඒ මහණ නිසා පළමු බොහෝ මනුෂ්‍යයන් ඇති සැවැත්තුවරින් අත දිගුකොට වැදීම් පමණක්ද නොලත්සේක. ඉක්බිත්තෙන් තෙරුන් වහන්සේ සැවැත්හි. යව ආසනශාලාවෙහි හිඳුවයි කියා ඔහු යවා මේ ආහාර ලොසකකිස්ස ස්ථවිරයන් හට දෙවයි කියා ලත් ආහාර යවූ සේක. ඒ ආහාර ගෙනගියාහු ලොසකකිස්ස ස්ථවිරයන් සිහිකොට තෙමෙම අනුභව කළාහුය. ඉක්බිත්තෙන් තෙරුන් වහන්සේ නැගී සිට විහාරයට වඩනා කල්හි ලොසක කිස්ස ස්ථවිරයන් වහන්සේ ගොස් ස්ථවිරයන් වහන්සේට නමස්කාර කළසේක. ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආපසු බලා සිටිසේක්ම සැවැත්හි තොප විසින් ආහාර ලද්දේදැයි විචාළසේක. ස්වාමීන් වහන්ස මම නොලබමියි කී සේක. තෙරුන් වහන්සේ කලකිරීමට පැමිණ කල් වේලා බැලූ සේක කල් ඉක්මුනේයයි දැන තෙරුන් වහන්සේ මෙහි එවයි සැවැත්හි මෙතැනහිම හිඳුවයි කියා ලොසකකිස්ස ස්ථවිරයන් ආසන ශාලාවේ හිඳුවා කොසොල් රජහුගේ මාලිගාවට වැඩිසේක. රජපුරුවෝ තෙරුන් වහන්සේගේ පාත්‍රය ගෙන්වා ආහාරය පිළිගන්යන්ට විකාල යයි සිතා පාත්‍රය පුරා වතුමඳුර පිළිගැන්වූසේක. තෙරුන්වහන්සේ ඒ වතුමඳුර ගෙන ගොස් සැවැත්හි එවයි කියා ඕනට මේ වතුමඳුර වලදවයි කියා පාත්‍රය ගෙනම වැඩසිටිසේක. හෙතෙම තෙරුන් වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරවයෙන් ලජ්ජාවෙන් නොවලදන සේක, ඉක්බිත්තෙන් තෙරුන්වහන්සේ ඕනට සැවැත්හි එව මම පාත්‍රය ගෙනම සිටිනෙමි තොපි හිද වලදව, ඉදින් මේ පාත්‍රය අතින් මුක්ත කෙළෙමි නම් කිසිවකුත් නොවන්නේයයි වදාළසේක. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂ්මත්වූ ලොසකකිස්ස ස්ථවිරයන් වහන්සේ අග්‍ර ඊශ්වර වූ දම්සෙනවි සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේ ආර්යය

සෘධි බලයෙන් ක්ෂය බවට නොගියේය. එකල්හි ලොසකතිස්ස ස්ථවිරයන් වහන්සේ කැමති පමණක් බඩපුරා වැළඳු සේක. එදිනයෙහි අනුපාදිශේෂ නිර්වාණ ධාතුවෙන් පිරිනිවන් පෑසේක. සර්වඥයන් වහන්සේ සමීපයෙහි සිට ඉරිය ආදාහණ කරවූසේක. ධාතුව වහන්සේ ගෙණ වෛතාසයක් කළාහුය. එකල්හි භික්ෂුහු දම්සභාවෙහි රැස්ව හිඳ ඇවැත්නි ලොසකතිස්ස ස්ථවිරයන් වහන්සේ පින් නැත්තේය. අල්ප ලාභීය මෙබඳු පින් නැත්තාවූ අල්ප ලාභීහු විසින් කෙසේ ආර්ය ධර්මය ලත් සේක්දැයි කියමින් හුන්නාහුය. සර්වඥයන් වහන්සේ දම්සභාවට වැඩ වදාරා මහණෙනි දැන් මේ දම් සභාවෙහි මා එන්නට පෙර කවර නම් කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා වදාළ කල්හි ස්වාමීන් වහන්ස මෙතම් කථාවෙනැයි දැන්වූවාහුය. සර්වඥයන් වහන්සේ වදාරණ සේක් මහණෙනි මේ මහණ තෙම තමහට ලාභ නොලබන බවද ආර්යය ධර්මය ලබන බවද තෙමේම කෙළේය. මේ මහණ වනාහි පෙර අන්‍යයහට ලාභාන්තරය කොට ස්වල්ප ලාභී වූයේය. අනිත්‍ය දුඃඛය අනාත්මයයි කියා විදර්ශනාවට සුදුසු භාවනාවගේ ඵලයෙන් ආර්යය ධර්ම ලාභී වූයේයයි වදාරා ඉකුත්වත් කථාව ගෙණහැර දක්වා වදාළසේක.

යටගිය දවස කාශ්‍යප සර්වඥයන් වහන්සේගේ කාලයෙහි එක්තරා භික්ෂු කෙණෙකුත් වහන්සේ එක් කෙළඹි පුත්‍රයෙකු නිසා ගමෙකි වූ සෙනස්තෙකි වසන සේක. පියවි ස්වභාවශීලයෙන් යුක්තව විදර්ශනාවෙහි යෙදී වසනසේක. ඉක්බිත්තෙන් එක් ක්ෂීණාශ්‍රව තෙර කෙණෙකුත් වහන්සේ හැමවත් නොහැර වසනසේක් අනුක්‍රමයෙන් ඒ භික්ෂුන් වහන්සේට උපස්ථාන කරන්නා වූ කෙළෙඹි පුත්‍රයාගේ වසන ගමට පැමිණිසේක. කෙළඹි පුත්‍රතෙම තෙරුන් වහන්සේගේ ඊරියයාපටයෙහිම ප්‍රසන්නව පාත්‍රය ගෙණ ගෙට වැඩම කරවා සකස්කොට වළඳවා මදක් ධර්ම කථාව අසා තෙරුන් වහන්සේට වැද ස්වාමීන් වහන්ස අපගේ සමීප විහාරයටම වැඩිය මැනවයි අපි සවස්වේලගේ අවුත් දකුම්භයි කීයේය. තෙරුන් වහන්සේ විහාරයට ගොස් නේවාසික තෙරුන් වහන්සේට වැද ආපුච්ඡා කොට එකක් පසෙකි හුන්සේක. නේවාසික තෙරුන්වහන්සේ උන් වහන්සේ හා සමඟ පිළිසඳර කථාකොට ඇවැත්නි නුඹ වහන්සේ විසින් භික්ෂාගාරය ලබන ලද්දැයි විචාළසේක. එසේය ලදීම් වදාළසේක. කොතනින් ලත්සේක්දැයි විචාළසේක. එසේය ලදීම් වදාළ සේක. කොතනින් ලද්ද සේක්දැයි විචාළසේක. නුඹ වහන්සේගේ ආසන්න ගම කෙළඹි පුත්‍රයාගේ ගෙයින්දැයි කී සේක. මෙසේ ද කියා තමහට සෙනස්තක් විචාරා පවිජ්ගණය කොට පා සිවුරු තැන්පත් කොට තබා ධ්‍යාන සැපයෙන් ඵල සැපයෙන් කල්යවමින් වැඩහුන්සේක. ඒ කෙළඹි පුත්‍රයාද සවස් වේලෙහි සුවද මල් හා පහන් තෙල්ද ගෙන්වා ගෙණ විහාරයට ගොස් නේවාසික තෙරුන් වහන්සේට වැද ස්වාමීන් වහන්ස එක් ආගන්තුක තෙරකෙණෙකුත් වහන්සේ ඇත. වැඩිසේක් දෝභෝයි විචාළේය, එසේය වැඩිසේක. දැන් කොතැන්හිදැයි කීයේය. අසවල් සෙනස්තෙහිය. කෙළඹි පුත්‍රතෙම උන් වහන්සේගේ සමීපයට ගොස් වැද එකක් පසෙකි හුන්තේ ධර්ම කථාව අසා ශිතල වේලෙහි වෛතාසයටද බෝධිත් වහන්සේටද සුවද මල් පුදා පහන් අවුළුවා දෙදෙනා වහන්සේට ආරාධනා කොට ගියේය. නේවාසික තෙරුන් වහන්සේ වනාහි මේ කෙළඹි පුත්‍රතෙම බිදින්නේය. ඉදින් මේ භික්ෂුන් වහන්සේ මේ විහාරයෙහි වසනසේක් විනම් මා මේ තෙම කිසිවකටත් නොගන්නේයයි කියා තෙරුන්වහන්සේ කෙරෙහි අසන්නෝෂ බවට පැමිණ මේ විහාරයෙහි මුත්වහන්සේ නොවසන ආකාර මා විසින් කරන්ට වටනේයයි සිතුවේක. එහෙයින් උපස්ථාන වේලෙහි ආවාහු හා සමඟ කිසිවක් නොකී සේක. ක්ෂීණාශ්‍රව තෙරුන් වහන්සේ ඒ භික්ෂුහුගේ අභිප්‍රාය දැන මේ ස්ථවිරයතෙම මාගේ කුලයෙහි හෝ ගණයාකෙරෙහි හෝ නොඇළුණු බව නොදන්නේයයි සිතා තමා වසන තැනට ගොස් ධ්‍යාන සැපයෙන් ඵලසැපයෙන් කල්යැවුසේක. නේවාසික තෙරුන් වහන්සේද දෙවැනි දිනයෙහි නියපිටින් ගෙඩිය ගසා නියපිටින් දොරට ආකොටනය කොට කෙළඹි පුත්‍රයාගේ ගෙට ගියසේක කෙළඹි පුත්‍රතෙම උන්වහන්සේගේ පාත්‍රය ගෙණ පණවන ලද ආසනයෙහි වැඩ හිදිනට සලස්වා ස්වාමීන් වහන්ස. ආගන්තුක ස්ථවිරයන් වහන්සේ කොතැන්හිදැයි විචාළේය. මම තොපගේ කුළුපල ස්ථවිරයන්ගේ ප්‍රවෘත්තිය නොදන්නෙමියි ගෙඩිය ගැසුයේම දොරට ආකොටනය කරණුයෙහි පුබුදුවාගන්නට නොහැකිවූයේම ඊයේ දවස තොපගේ ගෙයදී ප්‍රණිත හෝජන වළදා දිරවාගන්නට නොහැකිවූයේ දැන් නිදාවට පැමිණ වන්නේය. තොපි පහදින්නාහු මෙබඳු තැන්හිම පහදනාහුයයි කීසේක. ක්ෂීණාශ්‍රව තෙරුන් වහන්සේ පිබිද තමාට භික්ෂාවාර වේලාව සලකා ඉරිය ප්‍රතිග්‍රහණය කොට පාත්‍රා සිවුරු ගෙණ අහසට පැනනැගී අන් තැන කට වැඩි සේක. ඒ කෙළෙඹි පුත්‍රතෙම නේවාසික තෙරුන්වහන්සේට ගිතෙල් මී සකීරායෙන් අභිංසකාන පායාසය වළඳවා පාත්‍රය සුවද සුන්‍යයෙන් උලා නැවත පුරවා ස්වාමීන්වහන්ස ඒ ආගන්තුක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මාර්ගිකලාන්ත වූ සේක් වන උන්වහන්සේට මේ ආහාරය ගෙණවයි කියා පිළිගැන්වූයේය. නේවාසික ස්ථවිරයන් වහන්සේට මේ ආහාරය ගෙණවයි කියා පිළිගැන්වූයේය. නේවාසික ස්ථවිරයන් වහන්සේ ප්‍රතිකෂේප නොකොටම ගෙණයනසේක් ඉදින් ඒ භික්ෂුන් වහන්සේ මේ ක්ෂීරපායාසය වැළඳුසේක් විනම් ශ්‍රීවය ගෙණ නිකුත් කළේ නමුදු නොයනසේක. ඉදින් වනාහි මම මේ ක්ෂීරපායාසය මනුෂ්‍යයයන් හට දුන්නේ නම් මාගේ ක්‍රියාව ප්‍රකාශ වන්නේය. ඉදින් දියෙහි දමන්නම් දියපිට ගිතෙල් පෙනෙන්නේය. ඉදින් භූමියෙහි දමූයේ විනම් කපුටුවන්ගේ රැස්වීමෙන් පෙනෙන්නේය. මේ ක්ෂීරපායාසය කොතැන්හි දම්මදෝභෝයි පටික්ෂාකරනුයේ මැල පුලුස්සන්නාවූ එක් කෙතක් දක අගුරු දෙබෙකොට එහි බහා මත්තෙහි අගුරෙන් වසා විහාරයට ගියසේක. විහාරයෙහි ඒ භික්ෂුන් වහන්සේ නොදැක සිතනසේක් ඒකාන්තයෙන් ඒ භික්ෂුන්වහන්සේ ක්ෂීණාශ්‍රව කෙණෙක මා අභිප්‍රාය දැන අන්තැනකට වැඩිසේක් වන. මා විසින් බඩ හේතු කොට ඉතා නුසුදුස්සක් කරණ ලද්දැයි සිතුවේක. ඒ ක්ෂණයෙහිම ඒ භික්ෂුන් වහන්සේට මහත් දොම්නසක් පහළවූයේය. එතැන්පටන් කොටම මනුෂ්‍යප්‍රේතව නොබෝකලකින්ම කාලක්‍රියාකොට නරකයෙහි උපන්නේය. ඒ තෙම බොහෝ වර්ෂී සතසහසුයක් නරකයෙහි පැසීගියේය, නිරයෙහි පැසී අවශිෂ්ටකර්මයෙන් පිළිවෙලින් පන්සියයක් ජාතියෙහි යක්ෂව ඉපද එකදවසකුදු බඩපුරා ආහාරයක් නොලද්දේය. එක් දවසක් වනාහි ගබ්මල බඩපුරා ලද්දේය, නැවත පන්සියයක් ජාතියෙහි

සුනඛව උපන්නේය. එකල්හිද එකදවසක් උද්ගාරය කරන ලද ආහාරයක් බඩපුරා ලද්දේය. සෙසු කල්හි ඔහු විසින් බඩපුරා ආහාරයක් නම් නොලත් විරිය සුනඛ ජත්මයෙන් චූතව වනාහී කසී රට එක්ගමෙක දුක්පත් කුලයෙක්හි උපන්නේය. ඔහුගේ උත්පත්තියෙහි පටන් ඒ කුලය අතිශයින් දුක්පත් වූයේය නාහියෙන් මත්තට දියකැද පමණ කුඳු නොලද්දේය. ඔහුට වනාහී මිත්ත විඤකයයි කියා නමෙක් වූයේය. ඔහුගේ මව්පිය දෙදෙන ක්‍රෂ්ඨාදුක්ඛය ඉවසන්නට නොහැකිව කාලකන්නිය යවයි තලා ඔහු නිකුත්කලානුය. මිත්තවින්දකතෙම පිරිවහලක් නැතිව හැසිරෙනුයේ බරණැස් නුවරට ගියේය. එසමයෙහි බෝධිසත්වයාණන් වහන්සේ බරණැස් නුවර දිසාපාමොක් ආචාර්ය පන්සියයක් මානවකයන්ට ශිල්ප උගන්වන සේක. එකල්හි බරණැස් නුවර වාසී හූ දුක්ඛිතයන්ට වැටුප් දී ශිල්ප ඉක්මවන්නාහුය. මේ මිත්ත වින්දකද බෝධිසත්වයානන් වහන්සේ සමීපයෙහි කුෂලව ශිල්පය පුරුදු කරන්නේය. හෙතම පුරුෂ අවවාද නොගන්නේය. ඔවුනොවුන්ට ප්‍රහාර දෙමින් හැසිරෙන්නේය. බෝධිසත්වයානන් වහන්සේ විසින් අවවාද දෙනු ලබන්නේද අවවාද නොගන්නේය. ඔහු නිසා උන් වහන්සේට අය මද වූයේය. ඉක්බිත්තෙන් මිත්ත වින්දක තෙම මානවකයන් හා සමග දබර කොට අවවාද නොගනිමි එතැනින් ගොස් ඒ ඒ තැන්හි ඇවිදින්නේ එක් පසල් ගමකට ගොස් බැලුමෙහෙකොට ජීවත් වන්නේය. හෙතම එතැනහි එක් දිලිඳු ස්ත්‍රියක හා සමග තෘෂ්ණා සන්තවය කලේය. ඒ ස්ත්‍රී ඔහු නිසා ලදරුවන් දෙදෙනෙකු වැදුවාය. ගම් වැස්සෝ අපට කටයුතු නොකටයුතු නොකියවයි කියා මිත්ත වින්දකයා හට බලය දී ඔහු ගන්දොර කිලියක විමසීම කරවුවාය. ඒ මිත්ත වින්දකයා නිසා ඒ පසල් ගම් වැසියෝ සත්වරක් රජ හට දඩ දුන්නාහුය. සත්වරක් ඔහුන්ගේ ගෙවල් දහන වූවාහුය. සත්වරක් තඩාගයෙහි දිය සිඳුනේය. ඔහු සිතන්නාහු අපට පලමු මේ මිත්ත වින්දකයා නො ආ කල්හි මෙබන්දෙකක් නැත්තේය. දැන් වනාහී මොහු ආ කල් තැන් පටන් පිරිහෙමිහයි කියා ඔහු තලා නිකුත්කලානුය. හෙතම තමාගේ ලදරුවන් ගෙන අන් තැනකට යන්නෙහි අමුතුණයන් පරිගාහික එක් ආරාමයකට පැමිණියේය. එතැන් හි අමුතුණයන් ඔහුගේ දරුවන්ද භාර්යාවද මරා මාංශ අනුභව කලාහුය. මිත්ත වින්දකයා එතැනින් දිව ගොස් ඒ ඒ තැන්හි හැසිරෙමින් ගම්බිර නම් එක් පටුන් ගමකට නැවු හරණා දිනයෙහිම පැමිණියේ කම්කරුවෙක්ව නැවට නැගුනේය. ඔහු නැගුණු නැව මුහුදු පිටින් සත් දවස් ගොස් සත් වෙනි දිනයෙහි සමුද්‍ර මධ්‍යයෙහි ඇණ තිබූ වාක් මෙන් සිටියේය. ඔහු පවිටු කුසපත් ලූවාහුය. සත්වරක් මිත්ත වින්දකයා හට පැමිණියේය. නැවෙහි මනුශ්‍යයෝ ඕ හට එක් උණ දඩු කළඹක් දී හස්තය අල්වාගෙන සමුද්‍රයෙහි බැහැ වූවාහුය. ඔහු දමු පමණකින්ම නැව ගියේය. මිත්ත වින්දක තෙම කුණ කලප් හි හෙව සමුද්‍ර පිටින් යන්නේ කාශ්‍යප සර්වඥයන් වහන්සේගේ කාලයෙහි මහණව රක්ෂා කර සීල ඵලයෙන් මුහුදු පිට එක් ස්ඵටික විමානයක්හි දිව්‍ය ස්ත්‍රීන් සතර දෙනෙකු ලැබ ඔහුන්ගේ සමීපයෙහි දිවසැප විදිමින් සත් දවසක් වාසය කලේය. ඒ විමාන ප්‍රේතයෝ වනාහි සත් දවසක් සැප අනුභව කෙරෙහි. සත් දවසක් දුක් අනුභව කරන්නට යන්නාහුය. යම් තාක් කළක අපි එමුද ඒ තාක් කල් මෙතැනහි වසවයි කියා ගියාහුය. මිත්ත වින්දකයා ඔහුන් ගිය කල්හි කුණ කලප් හි හිද මත්තෙහි යනුයේ රිදි විමනෙක් හි දිව්‍ය ස්ත්‍රීන් අට දෙනෙකු ලද්දේය. එයින් මත්තෙහිලු යනුයේ මැණික් මය. විමනෙක්හි දිව්‍ය ස්ත්‍රීන් සොලොස් දෙනෙකු වුද ස්වර්ණමය විමනෙක් හි දිව්‍ය ස්ත්‍රීන් දෙතිස් දෙනෙකු ලද්දේය. ඔවුන්ගේද වචන නොකොට මධ්‍යයෙහි යන්නුයේ කුරු දිවයිනක එක් යක්ෂ පුරයක් දුටුයේය. එහි එක් යක්ෂණියක් එළු රූපයෙන් හැසිරෙන්නීය. මිත්ත වින්දකයා ඇ යක්ෂණී බව නොදන්නී එළු මස් අනුභව කෙරෙන්නම් සිතා ඇගේ පය අල්වා ගත්තේය. ඕ තොමෝ යක්ෂානු භාවයෙන් ඔහු ඔසවා දමුවාහුය. මිත්ත වින්දක තෙම යක්ෂණී විසින් දමන ලද්දේ මුහුදු පිටින් ගොස් බරණැස් නුවර පවුර පිට එක් කටුලැහැබක් මත්තෙහි වැටී පෙරලෙමින් භූමියේ පිහිටියේය. එසමයෙහි වනාහී ඒ පවුර පිට රජහුගේ එළුවන් තණ කා ඇවිදින්නවුන් සොරු ගෙන යන්නාහුය. එළු ගොව්වෝ සොරු ගනුමිහයි කියා එකත්පසව සැඟ වී සිටියාහුය. මිත්ත වින්දකයා පෙරළී භූමියෙහි සිටියේ ඒ එළු දෙනුන් දක මම සමුද්‍රයෙහි එක් දිවයිනක එළු දෙනක පය අල්වාගෙන ඇ විසින් දමන ලද්දේම මෙතැනහි වැටුනෙම් ඉදිවන්නාහි දැන් එක් එළු දෙනකගේ පය අල්වා ගනිමි නම් ඒ එළු දෙන මා මතු සමුද්‍ර මත්තෙහි විමාන දිව්‍ය ස්ත්‍රීන්ගේ සමීපයෙහි දමන්නේයයි සිතුවේය. හෙතම මෙසේ වූ නුවනින් මෙතෙහි කොට එළු දෙනගේ පය අල්වා ගත්තේය. ඒ එළු දෙන ගත් පමණකින් ඇඬුවාය. එළු ගොව්වෝ ඔබ්නොබිත් අවුත් සොරෙකැයි කී ඔහු බැද ඇණ රජුගේ සමීපයට ගෙන යන්නාහුය. එකිනෙහි බෝධිසත්වයානන් වහන්සේ පන්සියක් මානවකයන් පිරිවරා ගෙන නුවරින් නික්ම නගන්නට වඩනා සේක. මිත්ත වින්දකයා දූක හැදින ඒ මනුශ්‍යයන්ට කියන සේක් සසයෙනි මේ තෙම අපගේ අනවැස්සෙකි. කවර හෙයකින් මොහු ගත්තාහුදැයි කී සේක. ස්වාමීන් වහන්ස මේ එළුවන් සොරක එක් එළියකගේ පය අල්වා ගත්තේය. එහෙයින් ගන්නා ලද්දේ යයි කිවුය. එසේ වී නම් මොහු අපට දාස කොට දෙව අප නිසා ජීවත් වන්නේයයි කී සේක. ඔහු යහපත ස්වාමීන් වහන්සේ යයි කියා ඔහු හැර ගියාහුය. ඉක්බිත්තෙන් ඕ හට බෝධිසත්වයානන් වහන්සේ මිත්ත වින්දකය තෝ මෙතෙක් කල් කොතැනහි විසිදියි විචාල සේක. හෙතම සියළු තමා විසින් කරන ලද ක්‍රියාව දැන්වූයේය. බෝධි සත්වයන් වහන්සේ වැඩ කැමැත්තවුන්ගේ වචනය නොකරන තැනැත්තේ මෙබඳු දුකට පැමිණෙන්නේයි වදාරා වැඩ කැමැතිව හිත වින්තනයෙන් අනුකම්පා කරන්නාහුගේ අනුශාසනාව අවවාදය, යමෙක් නොකෙරේද එසේද පුරුෂ තෙම එළුවන් ගේ පය අල්වාගෙන ශෝක කරන්නාවූ මිත්ත වින්දකයා මෙන් නිරන්තරයෙන් මිරිකෙන්නේය. ශෝක කෙරෙන්නේයයි කියා බණ වදාල සේක. මෙසේ ඒ තෙරුන් වහන්සේ විසින් මෙපමණ කලක් මුළුල්ලෙහි ක්‍රීඩා ආත්මය කී කුක්ෂිය පුරා ආහාර නොලත් විලි සේක. යක්ෂව උපන් කල්හි එක් දවසක් ගබ්මල ලද්දේය. සුනඛව උපන් කල එක් දවසක් උද්ගාරයකල ආහාරයක් ලද්දේය. පිරිනිවන් පානා දිනයෙහි දම් සෙනවි සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේගේ ආනුභාවයෙන් එතු මදුරය ලත්සේක. මෙසේ අනායන් හට ලාභාත්තරාය කිරීම මහා දෝශයයි දන යුත්තේය. ඒ කාලයෙහි ඒ ආචාරීන් වහන්සේද මිත්ත වින්දකයා ද කම් වූ පරිද්දෙන් මියපරලොව ගියාහුය. සර්වඥයන් වහන්සේ මහණෙහි මෙසේ මේ මහණ

තෙමීම ස්වල්ප ලාභීන් බවද තෙමීම ආර්ය ධර්මය ලත් බවද කෙලේ යයි කියා මේ ධර්ම දේශනාව ගෙන හැර දක්වා වදාරා පූර්වාපර සන්ධි ගලපා මේ ලොසොක ජාතකය නිමවා වදාල සේක.

එසමයෙහි මිත්ත වින්දකයා නම් දෑත් ලොසක තිස්ස ස්ථිචිර වූ සේක. දිසාපාමොක් ආචාරීව උපන්නෙම් තිලෝගුරු සමායක් සම්බුදු රජ වූ මමීම වේදයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාල සේක.